

Bài Học 10 * 29 Tháng 11 – 5 Tháng 12

Khóc Lóc Và Kêu La

Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Gia-cơ 5:1-6; Thi thiên 73:3-19; 1 Sa-mu-ên 25:2-11; Lê-vi Ký 19:13; Lu-ca 16:19-31; Ma-thi-ơ 5:39.*

Câu Gốc: “Vì chưng của cải các người ở đâu thì lòng các người cũng ở đó” (Ma-thi-ơ 6:21).

Các chương trình thi đố và tranh đua của ti vi ngày nay đều nhắm vào ước mơ trở thành triệu phú nhanh chóng của mọi người. Nhưng rồi nhiều người khám phá ra rằng sự giàu có không phải là tất cả. Có được tất cả mọi điều mình ao ước trên đời chưa hẳn đã mang lại cho người ta hạnh phúc. Có được bạn hiền, có được một nghề nghiệp vững chắc, và một đời sống không bực bội thường mang lại hạnh phúc dễ hơn là chỉ sự giàu có mà thôi. Và phần lớn những điều mang đến hạnh phúc thật sự không cần phải mua mà là cho không; chẳng hạn, lời nói nhân hậu, một nụ cười, sự kính trọng, và tình bạn chân thật.

Và quan trọng hơn hết thảy, ấy là những món quà mà Đức Chúa Trời ban cho: niềm tin, niềm hy vọng, sự khôn ngoan, lòng kiên nhẫn, tình yêu thương, sự bình an, và nhiều ân phước khác đến từ Đức Thánh Linh của Ngài cho đời sống chúng ta. Nhiều Cơ Đốc nhân đồng ý với tư tưởng nầy. Nhưng đáng tiếc là đời sống mỗi ngày và hành động của họ lại biểu lộ sự ích kỷ. Bài học tuần này sẽ dạy cho chúng ta thấy sự tham lam và hà tiện là một lỗi lầm lớn. Và lòng tham lam mang lại những hậu quả tệ hại.

Thứ Nhất * 30 Tháng 11

Sự Công Bằng Sẽ Đến

Nhiều khi chúng ta không hiểu được làm sao có những người lại làm giàu trên xương máu của những kẻ bần cùng. Và còn tệ hơn nữa, họ làm những điều ấy mà không gặp sự đoán phạt. Đọc Thi Thiên 73:3-19. Niềm hy vọng nào tìm được trong các câu Thi Thiên này để giải đáp cho vấn nạn này?

Trong toàn các sách tiên tri của Cựu Ước, chúng ta thấy người ta tìm cầu sự công bằng và lời hứa rằng Đức Chúa Trời sẽ sửa sai tất cả và mang sự công bằng đến. Nhưng niềm hy vọng và mong chờ khi Đức Chúa Trời bắt tay vào và sửa sai mọi điều cũng không làm vơi giảm sự chịu đựng cảnh bất công. Chẳng hạn, tiên tri Ha-ba-cúc đã viết về một thời gian và trong vòng dân của Chúa, mọi người đã làm điều ác và đi ngược lại với mọi sự dạy dỗ của Ngài. Đó là thời kỳ mà đế quốc Ba-by-lôn thật hùng cường và kiêu ngạo. Ha-ba-cúc đã hỏi thẳng Đức Chúa Trời về sự bất công này (đọc Ha-ba-cúc 1: 2-4, 13, 14). Đức Chúa Trời đã trả lời ông rằng, hãy trông cậy nơi Ngài và chờ đợi thêm ít lâu nữa (Ha-ba-cúc 2:2-4). Và tiên tri chỉ biết vâng lời Chúa (Ha-ba-cúc 3:17, 18).

Có những sự bất công nào đang làm lòng bạn nung đốt một niềm thù ghét? Phải, chúng ta phải làm bất cứ điều gì chúng ta có thể làm được để giảm bớt sự bất công. Nhưng làm sao chúng ta học để lòng mình được bình yên trong lời hứa rằng, khi chung cuộc của mọi sự, sự công bằng của Đức Chúa Trời rồi sẽ được thực thi?

Thứ Hai * 1 Tháng 12

Khi Sự Giàu Trở Nên Vô Ích

Hãy Đọc Gia-cơ 5:2, 3. Sự cảnh báo nào mà ông Gia-cơ nói đến ở đây? Lời ông rất mạnh mẽ. Nhưng sự giàu có nào mà ông đề cập đến? Sứ điệp quan trọng nào được nói đến?

Của cải mục nát, áo xống bị mối mọt ăn, và vàng bạc bị ten rét – đây là những hình ảnh chúng ta cần thực sự nghĩ đến. Chúng ta sống trong một thế giới mà dường như người giàu càng giàu hơn và người nghèo thì càng nghèo hơn. Khoảng cách phân chia người giàu và người nghèo dường như ngày càng lớn hơn. Đó là hình ảnh mà ông Gia-cơ đã nói đến. Người nghèo càng ngày càng cùng khổ hơn và người giàu ngày càng không có chút tình thương xót đối với người nghèo.

Hãy Đọc 1 Sa-mu-ên 25:2-11; 2 Các Vua 20:12-19; và Công Vụ 3:1-10. Cho biết sự giàu có hay sự không giàu có đã ảnh hưởng gì đời sống của Na-banh, của Ê-xê-chia, và của Phi-e-rơ?

Theo Ông Gia-cơ nói rằng tiền bạc sẽ làm chúng nghịch cùng những kẻ dùng nó sai lầm (Gia-cơ 5:3). Chúng ta có đang đầu tư tiền bạc, sự giàu sang mà rồi cũng sẽ bị lửa thiêu hủy hết? Hay chúng ta đang dành dụm cho sự sống vĩnh cửu (Đọc Lu-ca 12:33, 34)?

Hãy dẫn ra suy nghĩ thái độ nào anh chị em có đối với tiền tài, và chúng ảnh hưởng gì tới các mối tương quan anh chị em có? Thái độ của anh chị em cho biết gì về cách anh chị em dùng tiền bạc của mình?

Tiếng Kêu Oan Của Kẻ Nghèo

Trong sách Gia-cơ, hình ảnh những người giàu có không là những hình ảnh tốt. Từ các đoạn trước, người giàu đã không tử tế mà còn bạc đãi, lợi dụng và bóc lột người nghèo.

Hãy Đọc Gia-cơ 5:4 và so sánh với Lê-vi Ký 19:13; Phục Truyền 24:14, 15; Giê-rê-mi 22:13. Nguyên tắc chính nào chúng ta học được về cách chúng ta đối đãi người khác?

Tại Y-sơ-ra-ên trong thời Kinh Thánh, một khi người thợ làm công vừa được lãnh tiền làm công cho một ngày làm việc của mình, thì họ dùng tiền ấy để mua thức ăn cho gia đình. Nhưng khi chủ nhân ông giữ lại tiền lương, thì gia đình người làm công sẽ nhin đói. Bởi vậy đây là một tệ trạng mà ông Gia-cơ nói đến.

Ông Gia-cơ dùng lời lẽ rất nặng mà nói cùng những người giữ lại tiền công của người thợ làm việc cho họ. Giữ tiền lương lại không trả liền cho công nhân là lường gạt người ta. Mà những người đã giàu mà còn làm điều ấy để bóc lột người nghèo thì ấy là phạm tội. Đó là tội phạm với người nghèo và tội nghịch cùng Đức Chúa Trời. Và, ông Gia-cơ đã viết, Đức Chúa Trời sẽ xét đoán và báo trả mọi sự!

Trong cách làm ăn hay việc liên quan đến tiền bạc, bạn cư xử thế nào với kẻ khác? Cách bạn làm ăn, hay làm những chuyện liên hệ đến tiền bạc cho thấy tinh thần Cơ-đốc nhân của bạn như thế nào? Và cách bạn hành động có cho thấy bạn thể hiện bản chất của Đấng Christ chăng?

Ăn Uống Vui Sống Và Lòng Mình No Nê

Xin Đọc Gia-cơ 5:5. Cũng đọc Ê-xê-chi-ên 16:49 và A-mốt 4:1. So sánh các câu này. Những câu này cho thấy thế nào là một đời sống xa xỉ và dư thừa?

Trong thời cổ, hay thời kỳ Kinh Thánh, người ta nghĩ rằng cả thế gian chỉ có một sự giàu có nhất định thôi. Cho nên họ nghĩ rằng nếu muốn càng giàu hơn thì phải làm kẻ khác nghèo hơn. Ngày nay, trong thế giới hiện đại, con người hiểu rằng người ta có thể “tạo” cái giàu mà không nhất thiết phải làm người khác nghèo đi. Nhiều người tin rằng nếu người giàu giàu hơn, họ có thể làm người nghèo giàu hơn. Tuy nhiên, chúng ta cũng biết rằng tài nguyên thế giới có giới hạn, cho nên các quốc gia cũng vẫn cạnh tranh để chiếm đoạt tài nguyên để làm cho họ giàu hơn. Nên quan điểm của người thời Kinh Thánh vẫn còn đúng phần nào.

Một câu chuyện nổi tiếng mà Đức Chúa Giê-su khi nói về sự bất công của tài sản giàu nghèo là chuyện ngụ ngôn về người giàu và La-xa-rô (đọc Lu-ca 16:19-31). Trong thời cổ, một người mà có được một chiếc áo xống (áo dài) thì đã là may mắn lắm, và một năm mà được một lần ăn một buổi tiệc no nê là khá lắm rồi. Nên chúng ta có thể thấy người giàu trong câu chuyện này rất giàu (câu 19).

Nhiều người tưởng là câu chuyện ngụ ngôn Chúa kể này là nói về sự sống trên thiên đàng sau khi người ta chết. Nhưng không phải vậy. Đây là một bài giảng mà Đức Chúa Giê-su nói về cách sống *đời này* chứ không phải là bài giảng về thiên đàng hay là về đời sau. Nguyên bản của sách Lu-ca trong tiếng Gờ-réc không nói gì về “thiên đàng” hay là “địa ngục” cả. Cả hai người, người giàu và người nghèo La-xa-rô được kể là họ ở tại cửa của “âm phủ”, hay là ở nơi mọi kẻ chết (tốt hay xấu) ở, là mồ mả. Nhưng khoảng cách giữa hai người này cho thấy là tương lai vĩnh cửu của họ đã được định rồi. Cho nên, cách chúng ta đối đãi người khác trên cõi đời này rất là quan trọng. Bởi vì khi sự chết đến, chúng ta không còn cơ hội để sửa đổi chi được những gì chúng ta đã không làm khi mình còn sống.

Có những điều nào bạn đã làm mà bạn hối tiếc? Nỗi niềm đau khổ dần vật có giúp bạn không vấp phạm lỗi lầm ấy nữa và có làm bạn “yêu thương anh em mình” không? Xin giải thích câu trả lời của bạn.

Đổ Tội Cho Nạn Nhân

Khi một ai làm lỗi, bản tính của con người là trốn trách nhiệm hoặc không muốn nhận lỗi. Thường khi người ta tránh tội bằng cách đổ lỗi cho người khác. Và có khi người ta đổ lỗi là tại nạn nhân mà mới ra cơ sự. Kẻ sát nhân đổ lỗi cho người bị giết, hoặc tự chống chế rằng tại họ tội phải tự vệ hoặc tại ngày họ còn nhỏ không được nuôi dạy đàng hoàng. Đổ lỗi cho nạn nhân bị hãm hiếp thì cho là vì họ bị cám dỗ. Vợ chồng ly dị thì đổ tội cho nhau, vì người nọ mà gia đình tan vỡ. Và những người bắt bớ giết hại các Cơ-đốc nhân thì đổ tội là các Cơ-đốc nhân đã giảng đạo lạ. Chính Đức Chúa Giê-su cũng đã báo trước cho các môn đồ Ngài rằng sẽ có lúc người ta bắt bớ, hành hại họ vì người ta nghĩ rằng họ làm vậy là làm theo ý Chúa (Giăng 16:2). Thật vậy, truyền thuyết cho biết chính tác giả Gia-cơ cũng đã là một nạn nhân của các sự bắt bớ này và ông cũng đã tử vì đạo.

Xin Đọc lại Gia-cơ 5:6, nhất là phần sau của câu này. Đã có bao lần chúng ta xét đoán người khác để rồi về sau ý thức được rằng chính chúng ta là kẻ làm sai? Có phải câu này dạy chúng ta làm thỉnh để cho người ta ước hiếp mình không? Hay đã bao lần có những điều xích mích, gây sự, gây gỗ không cần phải xảy ra nếu chúng ta làm thỉnh hay tranh đấu cho bằng được phần thắng về mình? Hãy so sánh câu này với tư tưởng mà Đức Chúa Giê-su dạy là “hãy đưa má bên kia”? (Ma-thi-ơ 5:39).

Trong đoạn này chúng ta thấy ông Gia-cơ bàn luận nhiều về kẻ giàu và kẻ nghèo. Nhưng chúng ta phải nhớ rằng ông không chê trách người giàu chỉ vì họ giàu. Ông dạy rằng hành vi, thái độ và cách cư xử của họ ấy là điều quan trọng trước mặt Đức Chúa Trời. Cũng vậy, không phải vì một người nghèo mà làm cho họ gần Đức Chúa Trời hơn. Chỉ có người “nghèo khó thuộc linh” và “giàu trong đức tin” mới là những kẻ sẽ “được hưởng nước thiên đàng” (Ma-thi-ơ 5:3; Gia-cơ 2:5). Cá tính hay bản chất của chúng ta không liên hệ gì đến hoàn cảnh tài chánh của chúng ta. Nhưng có thể cũng có sự liên đới trong hai điều ấy. Những kẻ giàu và càng sung túc (Khải Huyền 3:17) biết chừng đâu lại nghèo và thiếu thốn về phần thuộc linh hơn họ tưởng.

Thứ Sáu * 5 Tháng 12

Nghiên Cứu Bồ Túc:

“Tiền bạc thì quan trọng, bởi vì nó có thể làm được nhiều điều lành. Trong bàn tay của con cái Đức Chúa Trời, tiền trở thành thức ăn cho người đói, nước uống cho kẻ khát, và áo quần mặc cho kẻ trần truồng. Tiền bạc ấy cũng thành sự bảo vệ và bình vực cho người bị áp bức, và là phương cách chữa người bệnh hoạn. Nhưng tiền cũng vô nghĩa như tro bụi nếu nó không được dùng để cứu người, giúp người và để mang người ta đến sự cứu rỗi của Đấng Christ.

“Sự giàu có chỉ để tích lũy mà không được đem ra phân phát để giúp kẻ khác thì sự giàu có ấy cũng vô dụng. Mà nó còn là một sự rửa sả. Trong đời này, những sự giàu có ấy chỉ trở thành một cạm bẫy cho linh hồn và đẩy người xa dần khỏi kho báu của thiên đàng

...
“Người nào hiểu được rằng tiền bạc mình cũng chẳng khác chi một ta-lâng (hay ân phước) của Chúa ban cho thì người ấy sẽ xử dụng tiền bạc mình cách khôn ngoan; và người cảm thấy rằng mình có bổn phận không phung phí nó đặng người có thể ban cho.”
– Phỏng trích từ Ellen G. White, *Christ's Object Lessons* (Các Bài Học Chúa Dạy), trang 351, 352.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Hãy suy gẫm và bình luận các câu này: “Người giàu quản hạt kẻ nghèo; Kẻ nào mượn là tội tở của kẻ cho mượn” (Châm Ngôn 22:7). “Nhiều gia đình nghèo là vì vừa được bao nhiêu là họ tiêu hết bấy nhiêu . . .”.
- 2 “Khi một người mang nợ, thì người ấy bắt đầu bước vào bẫy lưới mà Sa-tan giăng để bắt linh hồn chúng ta.” – Ellen G. White, *The Adventist Home* (Gia Đình Cơ Đốc), trang 392. Có phải giúp người ta thoát khỏi nợ nần hay tránh không phải mắc nợ là một phần của sự giảng tin lành cho người nghèo? (Lu-ca 4:18). Tại sao có hay tại sao không?
- 3 Làm thế nào để chúng ta biết đích thực tiền tài của chúng ta hầu việc chúng ta hay là chúng ta hầu việc nó? Đọc Lu-ca 16:10-13.
- 4 Là Cơ-đốc nhân, chúng ta có thể làm gì để giúp giải quyết phần nào nan đề của tình trạng người nghèo thì thật nghèo? Chúng ta có thể làm gì được để giúp? Và những điều gì chúng ta không nên làm?